

Многобоштво (Идолпоклонство)

[Српски – Serbian – صربي]

Мухаммед б. Ибрахим б. Абдуллах Ет-
Тувејџири

Обрада и ревизија:

Фејзо Радончић

Ревизија:

Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ الشرك ﴾

« باللغة الصربية »

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

مراجعة:

فيزو رادونشيش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانو فيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Идолопоклонство

• Идолопоклонство (политеизам) је приписати Богу друга у **Господарењу** (на арапском *тевхидур-рубубијје* тј. веровање да је само Бог Господар и да у томе нема судруга, обожавању), или у **Обожавању** (*тевхидул-улухијје* тј. веровање да је само Он достојан обожавања) или у Божијим **лепим Именима и Својствима** (*тевхидул-есма' вес-сифат* тј. веровање да само Бог поседује савршена својства и најлепша имена).

Ако би човек веровао да има још неко други поред Бога који ствара или који Му помаже, учинио би многобоштво. Ако би неко веровао да има неко поред Бога да заслужује да се обожава, учинио би многобоштво. Ако би неко веровао да постоји неко други са лепим именима и савршеним својствима попут Божијих, учинио би многобоштво.

• Опасност многобоштва/идолопоклонства:

1. Многобоштво (ширк) је највећа неправда, јер је оно не признавање Божијег права, право да једино Он буде обожаван - монотеизам¹. Дакле,

¹ Тевхид – арапски назив за монотеизам.

монотеизам је највећа правда, а многобоштво је највећа неправда и најружније што човек може да учини јер је у њему омаловажавање Господара свих светова, давање само Његовог права неком другом, упоређивање неког другог са Њим, и због велике опасности, онај који сретне Бога приписивајући Му судруга, таквом нема опроста као што каже Бог:

„Бог (Аллах) неће опростити да Му се неко други сматра равним, а опростиће мање грехове од тога, коме Он хоће. А онај који другог сматра Аллаху равним чини, измишљајући лаж, грех велики.“ (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, 48)

2. Многобоштво је највећи грех, јер ко буде обожавао неког другог мимо Бога, своје богослужење је утрошио на погрешно место и дао га оном ко га не заслужује, и због тога је то највећа неправда и највећи грех као што каже Бог: **„Многобоштво (ширк) је, заиста, велика неправда.“** (Кур'ан, поглавље Лукман, 13)

3. Велико многобоштво брише сва добра дела и изискује пропаст и неимаштину и оно је највећи грех. Каже Узвишени Бог: **„А теби, и онима пре тебе објављено је: Ако будеш друге Аллаху равним сматрао, твоја дела ће сигурно пропасти, а ти ћеш изгубљен бити.“** (Кур'ан, поглавље Ез-Зумер, 65)

Преноси се од Ебу-Бекрета, да је казао: „Казао је Божији Посланик, мир над њим: ‘**Хоћете ли да вас обавестим о највећем греху?**’ и то је поновио три пута. Рекли смо: ‘**Да, Божији Посланиче.**’ Казао је: ‘**Учинити судруга Богу и непослушност родитељима,**’ затим се исправио а био је наслоњен, па додао: ‘**И ружан говор, лажно сведочење**’, па је то понављао док нисмо рекли: ‘**Камо среће да прекине.** (тј. након што су видели колики утицај остављају ове речи на Посланика, мир над њим, рекли су оно што су рекли из милости према њему и из жеље да себи олакша, оп. прев.).’²

• Ружноћа многобоштва:

Узвишени Бог је поменуо у Кур'ану четири ружна својства којима је описано многобоштво:

1. *„Аллах неће опростити да Му се неко други сматра равним, а опростиће мање грехове од тога, коме Он хоће. А онај који другог сматра Аллаху равним чини, измишљајући лаж, грех велики.“* (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, 48)

² Хадис преносе Бухари, бр. 2654., и Муслим, бр.87.

2. „А далеко је залутао онај који сматра да је Аллаху неко раван.“ (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, 116)

3. „Ко другог Аллаху сматра равним, Аллах ће му улазак у Рај забранити и боравиште његово ће Пакао бити; а неверницима неће нико помоћи.“ (Кур'ан, поглавље Ел-Маиде, 72)

4. „А онај који буде сматрао да Аллаху има ико раван - биће као онај који је с неба пао и кога су птице разграбиле, или као онај којег је ветар у далеки предео однео.“ (Кур'ан, поглавље Ел-Хаџ, 31)

• Припремљена казна за многобошце:

1. „Они који не верују између следбеника Књиге и многобошци биће, сигурно, у ватри пакленој, у њој ће вечно остати; они су најгора створења.“ (Кур'ан, поглавље Ел-Бејјине, 6)

2. Преноси се од Абдуллаха ибн Мес'уда, нека је Бог задовољан са њим, да је казао: „Казао је Божији Посланик, мир са њим: „Ко умре, а другом божанству се молио мимо Аллаха, ући ће у ватру.““³

³ Хадис бележи бухари, бр. 4497., и Муслим, бр. 92.

• **Основа и темељ многобоштва:**

Основа и темељ на којем је многобоштво изграђено јесте веза са неким мимо Бога, а ко се „повеже“ са неким мимо Бога, Бог ће га препустити томе, и њиме ће га казнити, тиме ће га понизити, те ће остати понижен па га нико похвалити неће и поражен ће бити па га нико помоћи неће као што каже Узвишени Бог:

Не стављај уз Аллаха неког другог бога - да не би осуду заслужио и без подршке остао. (Кур'ан, поглавље Ел-Исра, 22)

• **Исламски прописи и разумевање многобоштва:**

Многобоштво може бити у Божијим лепим именима и савршеним својствима, може бити у Божијем пропису и одредби као што може бити и у богослужењу. Све ове врсте се зову многобоштвом.

Прво је многобоштво у Божијем господарењу, друго је многобоштво у покорности и обожавању Бога, док је треће многобоштво у Божијим савршеним својствима и именима, а Узвишени Бог је Господар, Величанствени и Велики, Он је сам све

створио. Њему припада право доношења и прописивања прописа и закона, и Њему само припада право обожавања.

Придружити Богу друга у пропису је попут многобоштва у богослужењу, обе врсте су велико многобоштво које човека изводе из вере, јер је богослужење право Узвишеног Бога као што Бог каже: *„Ко жуди да од Господара свога буде лепо примљен, нека чини добра дела и нека, чинећи богослужење Господару своме, не сматра Њему равним никога!“* (Кур'ан, поглавље Ел-Кехф, 110)

А пресуда је Божије право које само Њему припада, као што је казао: *„Тајне небеса и Земље једино Он зна. Како Он све види, како Он све чује! Они немају другог заштитника осим Њега, а Он не узима никога у одлукама (пресудама) Својим као ортака.“* (Кур'ан, поглавље Ел-Кехф, 26)

Свако ко буде следио закон мимо оног што је Бог објавио, тај је многобожац и неверник у Бога, а његов господар је дотични закон којег је поставио сотона на језику својих пријатеља и следбеника од неверника као што је Бог казао:

„Они, поред Аллаха, боговима сматрају свештенике своје и монахе своје и Месиха (Исуса) сина Мерјемина (Маријина), а наређено им је да

само једном Богу богослужење чине, - нема бога осим Њега. Он је врло високо изнад оних које они Њему равним сматрају.“ (Кур'ан, поглавље Ет-Тевбе, 31)

А богослужење ђаволу јесте слеђење његовог закона (система) и прописа који одвлачи створења у многобоштво и неверство. Бог нас је упозорио на овог непријатеља када је казао:

О синови Адемови, зар вам нисам наредио: "Не обожавајте ђавола, он вам је непријатељ отворени, већ обожавајте Мене; то је пут прави. (Кур'ан, поглавље Ја-Син, 60-61)

Сви савремени правци и овосветски закони постављени од стране људи који се супростављају Божијем законодавству су божанства која се обожавају мимо Бога; па пресуда сходно њима, љубав ради њих, и мржња против оних који њих тј. законе не воле, у бити је велико многобоштво.

Зар они да имају богове који им прописују да верују оно што Аллах није наредио? Да није Речи пре изречене, међу њима би већ било пресуђено. - А невернике, доиста, чека патња несносна. (Кур'ан, поглавље Еш-Шура, 21)

Неверници који се киповима клањају, они су неверници грешници, па када промене Божији закон

следећи ђавољев, то бива новим додатним неверством на оно старо као што је Бог казао:

Премештањем светих месеци само се повећава неверовање, чиме се неверници доводе у заблуду; једне године га проглашавају обичним, а друге године га проглашавају светим - да би испунили број оних месеци које је Аллах учинио светим. Ружни поступци њихови представљени су им као лепи. А Аллах неће указати на прави пут онима који неће да верују. (Кур'ан, поглавље Ет-Тевбе, 37)